

Οργανώνοντας την υπεράσπιση, Σε δίκες που εφαρμόζεται η αντιτρομοκρατική νομοθεσία

Γιάννης Ραχιώτης.

□□

Οργανώνοντας την υπεράσπιση,

Σε δίκες που εφαρμόζεται η αντιτρομοκρατική νομοθεσία

□□

Τα δε δεδομένα είναι διαφορετικά:

□ Α. Η στάση των αρχών .

- Αντιμετώπιση κατηγορούμενου □ ως πολιτικού αντίπαλου/ εχθρού, □ κείμενου εκτός συστήματος. όχι ως παραβάτη κάποιου κανόνα δικαίου. Δηλαδή:

- □ Χρήση ειδικών νομοθετικών εργαλείων (αλλά και άτυπων ρυθμίσεων) που συγκροτούν ένα ποινικό δίκαιο του εχθρού. Εφαρμογή -νομοθετημένων- περιορισμών στα δικαιώματα κατηγορουμένου και νομοθετημένη άρση εγγυήσεων . □ [ειδικά δικαστήρια , όχι ένδικα μέσα στην προδικασία, περιορισμένη - κυρίως καθυστερημένη- πρόσβαση στο αποδεικτικό υλικό].

- Αποδοχή «υπερβάσεων» της νομιμότητας από πλευράς κατασταλτικών μηχανισμών, βασανιστήρια , εκβιασμοί διαστρέβλωση στοιχείων.

- Οργανωμένη επικοινωνιακή εκστρατεία εναντίον του κατηγορουμένου. Για κάλυψη έλλειψης στοιχείων, διαμόρφωσης κοινής γνώμης, υπόδειξης στους υπόλοιπους κρατικούς λειτουργούς

- Παρεμπόδιση του δημόσιου λόγου της υπεράσπισης, έλεγχος πρόσβασης του κοινού στη δικαστική αίθουσα (φακέλωμα). Το τείχος της σιωπής.

- Ο αμερικανικός παράγοντας έχει □ άμεση συμμετοχή στη « διαχείριση» της υπόθεσης: α) προοδευτικά πέτυχαν συμμετοχή και έλεγχο των ερευνών - όσο βάθαινε -μεταπολιτευτικά - η εξάρτηση της χώρας.

□ β) μέσω της μετεκπαίδευσης προσωπικό έλεγχο στο αστυνομικό προσωπικό γ) διεξαγωγή παράλληλων ερευνών.

□ δ) συμμετοχή στην επικοινωνιακή εκστρατεία, με χρήση συγκεκριμένων δημοσιογράφων αλλά και με οδηγίες □ στους ιδιοκτήτες ΜΜΕ και την κυβέρνηση. Στοιχεία της επικοινωνιακής πολιτικής: - Η απαραίτητη ποιότητα της τεχνολογίας = το αναμφισβήτητο των πορισμάτων που καταθέτουν στη δικογραφία, η αναμφισβήτητη επιστημονική και τεχνική εγκυρότητα των αστυνομικών που κάνουν την έρευνα, η συκοφάντηση των κατηγορουμένων, η απόκρυψη από την κοινή γνώμη των θέσεων των κατηγορουμένων και της πολιτικής που προκαλεί τα φαινόμενα αντιβίας.

□

□

□

□

B. Ο κατηγορούμενος.

·□□□□□□□□ Συνήθως έχει σκεφθεί το ενδεχόμενο να συλληφθεί και έχει μια συγκροτημένη άποψη για τη στάση στο δικαστήριο. Δέχεται διορθώσεις αλλά σε περιφερειακά ζητήματα.

·□□□□□□□□ Συνήθως υπάρχει ένας μικρός αριθμός ατόμων που θα βοηθήσουν στην υπεράσπισή του , τις περισσότερες φορές, πολύ λιγότεροι απ' όσους θα απαιτούνταν για μια αποτελεσματική υπεράσπιση.

□

□□□□ Γ.□ Ο συνήγορος.

Άμεση υποστήριξη από τις πρώτες ώρες της σύλληψης.

Να βοηθήσει να ξεπεράσει το σοκ της σύλληψης και των βασανιστηρίων που πιθανώς θα ακολουθήσουν χωρίς ομολογίες. Να προτείνει στον Κ να ασκήσει το δικαίωμα σιωπής κλπ δικαιώματα του κατηγορουμένου. Να ζητά αμέσως πλήρη αντίγραφο της δικογραφίας και να γνωστοποιεί αμέσως και προκαταβολικά τεχνικούς συμβούλους. □ Να μην υποκύπτει στους ισχυρισμούς περί προσαγωγής. Πως αποδεικνύεται ότι δεν μας επέτρεψαν πρόσβαση στον κατηγορούμενο; Εξώδικο, τηλεγράφημα -κ στον Υπουργό ΠΡΟΠΟ-□ .

Να απαιτεί άμεση σύνταξη κατηγορητήριου, να μην απαντά σε αόριστες κατηγορίες και να ζητά,□ με αίτηση στον ανακριτή και προσφυγή στο συμβούλιο, σε περίπτωση απόρριψης, εξειδίκευση της κατηγορίας για το άτομό του.

□

□ Δ. Οι υπερασπιστικές τακτικές.

Στα κεντρικά της σημεία πρέπει να καθορισθεί από τον κατηγορούμενο.

Ο συνήγορος πρέπει να υποδείξει τα σημεία που :

1) είναι ευάλωτη από το διωκτικό μηχανισμό,

2) όχι αρκετά σαφής, = δεν θα διευκολύνει ούτε την υπεράσπιση ούτε την αλληλεγγύη, ή την κατανόηση από πλατύτερα στρώματα,

3) να υποδείξει σημεία της δικογραφίας που πρέπει ο κατηγορούμενος να πάρει υπ' όψη του κατά

τη διαμόρφωση της θέσης του.

□

-□□□□□□□□ Καθήκον του συνηγόρου είναι να φροντίσει να αποφευχθούν κατά το δυνατόν οι -από κακή προετοιμασία- συγκρούσεις των υπερασπιστικών θέσεων των διαφόρων Κ □ και οι αντιφάσεις που διευκολύνουν τα μέγιστα το δικαστήριο στην απόρριψη της θέσης όλων .

□

□ Αναγκαίες επαφές μεταξύ όλων των υπερασπιστών ώστε να εκτιμηθούν οι διαφορετικές προσεγγίσεις. Δεν είναι πάντα δυνατόν αυτό. Δουλειά μας να εξαντλήσουμε τα περιθώρια.

□ Προσοχή! Ο συνήγορος δεν εκφράζει πάντα τον εντολέα και ... αλλάζει εύκολα (ιδίως σε περίπτωση αλλαγής θέσης)

□

-□□□□ Πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ αυτών που ομολογούν, συνεργάζονται με τις αρχές και υπονομεύουν την υπερασπιστική προσπάθεια των υπολοίπων αντικρούοντας τα επιχειρήματά τους, είτε σιωπηρά είτε μαχητικά. [εσωτερική πολιτική αγωγή] . Να απομονωθούν, να φανεί γρήγορα ο ρόλος τους.

□

Μετά από αυτά τα εισαγωγικά να δούμε τις πιθανές τακτικές, όπως χρησιμοποιήθηκαν μέχρι τώρα.

□

Ανάληψη πολιτικής ευθύνης, = αποδοχή της συμμετοχής στην οργάνωση, με θετικό πρόσημο (διαφορετικά απλή ομολογία της πράξης). Δεν είχε χρησιμοποιηθεί ποτέ πριν το 2002

Παραλλαγές:

A) με σιωπή, ή γενική στήριξη της οργάνωσης με αναφορά στους λόγους ίδρυσής της , στους στόχους της και στο ευρύτερο πολιτικό πλαίσιο.

B) με εξειδικευμένη υποστήριξη/επεξήγηση κάθε επιμέρους δράσης της οργάνωσης. Η δεύτερη αποτελεσματικότερη, αναδεικνύει τα πολιτικά χαρακτηριστικά της κάθε επιμέρους δράσης, άρα □ και τον πολιτικό χαρακτήρα της . Αναδεικνύει τη δίκη ως δίκη πολιτικών αντιπάλων

Οδηγεί στην καταδίκη τουλάχιστον για τις πράξεις που αποδίδονται σε όλους (187^A, όπλα, εκρηκτικά κλπ) . Συνήθως και για κάθε πράξη που συμπεριλαμβάνεται στο κατηγορητήριο.

Είναι στάση αξιοπρέπειας, αποβλέπει στη δημιουργία θετικού παραδείγματος για το μέλλον έστω

και με μεγάλο προσωπικό κόστος.

□

Αρνητικά: Διευκολύνει τη δουλειά του δικαστηρίου, αφού δεν χρειάζεται να αποδεικνύει τη συμμετοχή στην οργάνωση, δυσκολεύει τη θέση ορισμένων συγκατηγορουμένων αφού οι προσωπικές σχέσεις μαζί τους παρέχουν ένδειξη συμμετοχής στην οργάνωση.

□

Η αποχώρηση ή μη εμφάνιση καθόλου από τη δίκη. Στοχεύει στην απονομιμοποίηση του δικαστηρίου, να δείξει ότι αυτό που κρίνει τα πράγματα δεν είναι η απόδειξη της κατηγορίας αλλά η προκατάληψη σε βάρος του πολιτικού αντιπάλου. Συνδέεται είτε με τη λειτουργία του δικαστηρίου ως κρατικού οργάνου, είτε με τους ειδικούς όρους επιλογής και λειτουργίας του. Σε ορισμένες περιπτώσεις συνδέθηκε με επιμέρους αιτήματα (πχ καταγραφή στοιχείων ακροατήριου).

Από θέση αρχής , αλλά και εκ του αποτελέσματος, η απονομιμοποίηση των ειδικών δικαστηρίων, άρνηση του ρόλου τους ως δικαστήρια δεν □ είναι αρνητική.

Ιδιαίτερα δύσκολη απόφαση, συνεπής με την κριτική που ασκείται, □ όμως το ψυχολογικό βάρος στον κατηγορούμενο είναι τεράστιο γιατί εξελίσσεται □ η διαδικασία που θα κρίνει την τύχη του, ερήμην του.

Πρέπει να αποφασίζεται μόνο με την προϋπόθεση ύπαρξης μιας ομάδας στήριξης που θα μπορούσε να «διεξάγει» τη δίκη στο δημόσιο χώρο, αποκαλύπτοντας το διεκπερευτικό ρόλο των ειδικών αντιτρομοκρατικών δικαστηρίων, και θα έχει εξασφαλίσει μηχανισμούς επικοινωνίας με την κοινωνία.

Παραλλαγή.

Η άρνηση υπεράσπισης από συνήγορο. Απλή παρουσία στη δίκη χωρίς συνήγορο.

Περιορίζει το όποιο όφελος από την αποχώρηση χωρίς να εξασφαλίζει τα πλεονεκτήματα της συμμετοχής.

□ □

Η άρνηση της κατηγορίας ,

Μονόδρομος για όσους δεν είναι αυτό που λέει το κατηγορητήριο.

Παραλλαγές

= αξίωση από το κράτος να □ αποδείξει την κατηγορία , [αποκαλύπτει τη γύμνια της δίωξης δεν οδηγεί σε αποτέλεσμα,]

= Προβολή □ από άλλοθι είτε από λογικά επιχειρήματα.

Επιστημονική τεκμηρίωση στην αντίκρουση στοιχείων. [αποτυπώματα, DNA,

□

□

Όλες οι υπερασπιστικές εκδοχές χρειάζονται κοινωνική υποστήριξη = Ένα κίνημα αλληλεγγύης ικανό να αποκαλύπτει τη φύση της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας ως δικαίου εξαίρεσης, να δικαιολογεί την πολιτική αντίβια, να αποκαλύπτει τα μέτρα του κράτους που παραβιάζουν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και τέλος να □ αποκαλύπτει το ρόλο των αντιτρομοκρατικών □ δικαστηρίων ως διορισμένων οργάνων καταστολής, Να μην παρασυρόμαστε από ήπια πολιτισμένη αντιμετώπιση.=

□

Ε. Ο μάρτυρας υπεράσπισης.

Κρίσιμοι για να αναδειχθεί το υπερασπιστικό πλαίσιο του κατηγορουμένου.

Μπορεί να κάνει και ζημιά, να αποδείξει στοιχεία της κατηγορίας.

Μπορεί να κάνει έμμεσα ζημιά, να μην μπορεί να ανταποδείξει ή το επιχείρημα που ήρθε να εισφέρει να φαίνεται πιο αδύναμο από αυτό της διωκτικής αρχής.

Μάρτυρας να είναι επαρκής σ' αυτό που καταθέτει, αλλιώς καλλίτερα να μην προτείνεται. □ Οι μάρτυρες κύρους πρέπει να τοποθετούνται με τρόπο που να συνδέεται με την υπόθεση.

□

Επίλογος.

Οι δίκες και η αλληλεγγύη να μην υποκαθιστούν το κίνημα.

□

□

□